Kurs administrowania systemem Linux Zajęcia nr 2: Powłoka system<u>owa</u>

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

4 marca 2024

Wieloprocesowość w Linuksie

- Jądro uruchamia program /sbin/init (PID 1).
- /sbin/init uruchamia dalsze procesy, np. /sbin/getty, który uruchamia /bin/login, który uruchamia /bin/bash, który uruchamia dalsze procesy.
- Strona wywołująca:

```
int execve(const char *name, char *const argv[], char *const envp[]);
```

• Strona wywoływana:

```
int main(int argc, char *argv[], char *envp[]);
```

- Strona wywoływana kończy pracę wykonując return n w main. Wartość n (0-255) to kod powrotu.
- Strona wywołująca otrzymuje kod powrotu (wykonując waitpid).
- Wyrażenia sterujące w instrukcjach warunkowych i pętli w bashu to też instrukcje basha (proste lub złożone).
- Instrukcje warunkowe i pętli podejmują decyzje na podstawie kodu powrotu z wykonania wyrażenia sterującego.
- Uwaga: n = 0 prawda, $n \neq 0$ fałsz!

Struktura i interpretacja basha

Frontend

- Interaktywny: Biblioteki GNU Readline i GNU History.
- Wsadowy: skrypty.

Kompilacja

- Struktura leksykalna.
- Składnia.

Interpretacja

- Wykonywanie instrukcji złożonych w celu wyboru do wykonania instrukcji prostych.
- Rozwijanie instrukcji prostych.

Backend

• Uruchamianie programów i wykonywanie poleceń wbudowanych.

Biblioteki GNU Readline i GNU History

- Uniwersalny edytor wiersza poleceń.
- Rozbudowana edycja wiersza ze skrótami klawiszowymi w stylu Emacs-a oraz vi.
- Historia wcześniej wprowadzonych wierszy z rozbudowanymi możliwościami wyszukiwania i edycji.
- Bardzo łatwa integracja z dowolnym programem w C, Perlu, Tcl/Tk, Pythonie i innych językach:

```
input = readline(prompt);
```

- Biblioteki współdzielone: libreadline.so.7.0 i libhistory.so.7.0.
- Pakiety w Debianie: readline-common, readline-doc, libreadline7, libreadline7-dev, libreadline7-dbg.
- Dokumentacja:
 - readline(3), history(3)
 - The Gnu Readline Library, Brian Fox and Chet Ramey (Texinfo)
 - The Gnu History Library, Brian Fox and Chet Ramey (Texinfo)

Readline

Pliki konfiguracyjne

```
/etc/inputrc
~/.inputrc
```

- Ponad 100 komend edycji wiersza.
- Możliwość dowolnego przypisywania konfiguracji klawiszy do komend.
- Dużo komend, które standardowo nie mają przypisanych kombinacji klawiszy.
- Ponad 40 zmiennych konfiguracyjnych.
- Preprocesor plików konfiguracyjnych: warunkowa kompilacja i dołączanie zawartości plików.

Readline w bashu

- Dodatkowe przypisania kombinacji klawiszy.
- Domyślnie działa w trybie interakcyjnym. Opcja --noediting.
- Polecenie set -o emacs włącza edycję w stylu emacsa, a set -o vi w stylu vi.

Komendy edycji wiersza

Przesi	ıwanie kursora	M-<	beginning-of-history
C-a, <home></home>	beginning-of-line	M->	end-of-history
C-e, <end></end>	end-of-line	C-r	reverse-search-history
C-f, <right></right>	forward-char	C-s	forward-search-history
C-b, <left></left>	backward-char	М-р	non-inc-rev-search
M-f, C/M- <right></right>	forward-word	M-n	non-inc-fwd-search

M-b. C/M-<LEFT> backward-word clear-screen C-1

Historia

Historia		C-d	end-of-file
<return>, C-j, C-m</return>	accept-line	C-d, $<$ DEL $>$	delete-char
C-o	oper-and-get-next	<bsp></bsp>	backward-delete-char
С-х С-е	edit-and-exec	C-v, $C-q$	quoted-insert

М-С-е shell-expand-line transpose-chars C-tM-C-vyank-nth-arg transpose-words M-tM-..Mvank-last-arg upcase-word M - 11

previous-history C-p. < UP>M-1downcase-word C-n. <DOWN> next-history M-ccapitalize-word

M-^

history-expand-line

Edvcia

Komendy edycji wiersza (2)

C-k C-x <bsp> C-u M-d M-<bsp> C-w M-\ C-y M-y</bsp></bsp>	Usuwanie kill-line backward-kill-line unix-line-discard kill-word backward-kill-word unix-word-rubout delete-horizontal-space yank yank-pop	C-x / M-~ C-x ~ M-\$ C-x \$ M-@ C-x @ M-! C-x ! M- <tab> M-{</tab>	possible-filename-compl complete-username possible-username-compl complete-variable possible-variable-compl complete-hostname possible-hostname-compl complete-command possible-command-compl dynamic-complete-history complete-into-braces
Automatyczne uzupełnianie			Makra
M-? pos	nplete sible-completions ert-completions	C-x (C-x) C-x e	start-kbd-macro end-kbd-macro call-last-kbd-macro
Dodatkowe uzupełnianie w bashu			Argumenty liczbowe komend
M-/ compl	ete-filename	M-O, M-1,	, M-9, M digit-arg

Komendy edycji wiersza (3)

Różne

C-x C-r	re-read-init-file
C-g	abort
M-abc	do-uppercase-version
<esc></esc>	prefix-meta
C, C-x C-u	undo
M-r	revert-line
M-&	tilde-expand
C-@, M- <spc></spc>	set-mark
C-x $C-x$	exch-point-and-mark
C-]	character-search
M-C-]	char-search-backward
M-#	insert-comment
M-g	glob-complete-word
C-x *	glob-expand-word
C-x g	glob-list-expansions
C-x C-v	display-shell-version

C-x C-v

Edycja w trybie incremental search

C-s	forward search next
C-r	reverse search next
C-r C-r	recall previous search
C-g	abort search
<esc>, C-j</esc>	terminate search
any other	terminate search and
bash command	execute command

e.g., <RETURN>

Składania "wyrażeń historycznych"

- Wybieranie wiersza historii: !n, !-n, !! (= !-1), !str, !?str[?], ^str^str^, !#.
- Wybieranie fragmentu wiersza: : $n \ (n \ge 0)$, :n-m, [:]^ (= :1), [:]\$, :n* (= :n-\$), :n-, [:]-n (= :0-n), [:]*, [:]%.
- Modyfikatory: h, t, r, e, p, q, x, s/old/new/, &, g, G.

Najczęściej używane odwołania do historii

- !! poprzednie polecenie
- !\$ ostatnie słowo poprzedniego polecenia (skrót od !!\$)
- !:2 drugi argument poprzedniego polecenia (trzecie słowo)
- !gcc ostatnio wprowadzony wiersz zaczynający się znakami gcc

Dobre rady

- Kombinacja klawiszy M-^ działa jak gpp w C rozwija historię bez kompilowania wiersza.
- M-2 M-. ma ten sam efekt, co wpisanie !:2 i naciśnięcie M-^.
- Znaki \! w PS1 wstawiają numer instrukcji do tekstu zachęty.

Polecenia basha w pliku — skrypty

- Domyślnie rozwijanie historii jest wyłączone.
- Bash kompiluje i wykonuje tylko jedną instrukcję na raz.
- Wniosek: w skrypcie mogą być błędy składniowe, które nie zostaną wykryte podczas wykonania!
- Wykonywanie skryptu:
 - \$ bash plik-z-programem
 - \$ bash -c 'tekst programu'
- Można nadać plikowi z programem prawa do wykonania:
 - \$ chmod a+x plik-z-programem
 - i uruchamiać poleceniem
 - \$ plik-z-programem
 - jak zwykły program.

#! (hash-bang, she-bang)

Uruchomienie skryptu z prawami do wykonania jako programu

- Pierwszy wiersz skryptu postaci
 #!nazwa-interpretera argumenty
 powoduje wykonanie instrukcji
 nazwa-interpretera argumenty plik-z-programem
 Np. jeśli plik wykonywalny myprog zawiera wiersz
- Np. jeśli plik wykonywalny myprog zawiera wie #!/usr/bin/gawk -f
 to polecenie
 \$ myprog
 spowoduje wykonanie programu
 /usr/bin/gawk -f myprog
- Konwencja: jeśli plik-z-programem nie zawiera hash-bang, to nie powinien mieć prawa do wykonania, a jego nazwa powinna mieć rozszerzenie .sh. Jeśli zawiera hash-bang, to powinien mieć prawa do wykonania, a nazwa nie powinna zawierać żadnego rozszerzenia.

Struktura leksykalna basha

- Komentarze zaczynają się znakiem # i kończą znakiem nowego wiersza (w trybie interaktywnym można wyłączyć).
- Ciąg \<newline> jest usuwany.
- Biały znak: spacja lub znak tabulacji.
- Metaznak: znak nowego wiersza, |, &, ;, (,), <, >.
- Token: słowo (wymaga oddzielenia białymi znakami) lub operator (nie wymaga).
- Słowo: dowolny ciąg znaków różnych niż białe i metaznaki.
- Operator: token zbudowany z jednego lub więcej metaznaków.

- Operatory dzielą się na sterujące i przekierowania.
- Operator sterujący: znak nowego wiersza, ||, &&, &, ;, ;;, ;&, ;; &, |, |&, (,).
- Operator przekierowania: <, >, <<, >>, <<<, <>, &>, >&, <&, >&, &>>.
- Słowo kluczowe: !, case, coproc, do, done, elif, else, esac, fi, for, function, if, in, select, then, until, while, {, }, time, [[,]]. Słowo kluczowe jest zarezerwowane tylko wtedy, gdy nie jest ujęte w cudzysłowy i jest pierwszym słowem instrukcji prostej lub trzecim słowem instrukcji case lub for.

Quoting pozwala tworzyć pojedyncze tokeny zawierające białe znaki i metaznaki:

- Backslash \: odbiera specjalne znaczenie następnemu znakowi z wyjątkiem <newline>.
- Apostrofy '...': odbierają specjalne znaczenie ciągowi znaków.
 Ciąg nie może zawierać '.
- Cudzysłowy "...": odbierają specjalne znaczenie ciągowi znaków z wyjątkiem ', \$ i \
 (tylko jeśli następuje po nim ', \$, \, " lub <newline>). Zmieniają znaczenie \$* i \$@.
- Znaki sterujące w stylu C: \$'...'. Specjalne znaczenie: \a, \b, \e, \E, \f, \n, \r, \t, \v, \\, \', \", \nnn, \xHH, \uHHHH, \UHHHHHHHHH, \cx.
- Teksty zależne od wersji językowej: \$"...".

- Parser dzieli ciągi słów na zdania zakończone ; lub <newline>.
- Zdania zaczynające się słowem kluczowym są fragmentami instrukcji złożonych.
- Instrukcje proste: [przypisanie zmiennej ...] nazwa-programu [argument ...]
- ullet Potoki: [time [-p]] [!] $instrukcja_1$ [[||&] $instrukcja_2 \dots$]
- Listy instrukcji: $potok_1$ [[; |&|&&|||] $potok_2$...]
- Instrukcje złożone (zawierają listy instrukcji, zmienne, wzorce, wyrażenia arytmetyczne i wyrażenia logiczne).
- W instrucji prostej lub za instrukcją złożoną mogą wystąpić przekierowania (uwaga na jednoznaczność!).

Wyrażenia, funkcje i zmienne

Wyrażenia

- Wyrażenie arytmetyczne: ((wyr)), por. instrukcję let
- Wyrażenie logiczne: [[log]], por. instrukcje test i [

Funkcje

- Składnia: [function] zm [()] instrukcja złożona
- Musi wystąpić co najmniej jeden z tokenów function i ()
- Funkcje są rekurencyjne
- Wywołanie funkcji jest instrukcją prostą

Zmienne

- Składnia: ciąg liter, cyfr i znaku _ nie zaczynający się cyfrą lub zmienna specjalna.
- Zmienne specjalne: *, &, #, ?, -, \$, !, 0, n (n > 0), _
- Odwołanie do zmiennej ("dereferencja"): \$[{]zmienna[}]

Na tekście instrukcji prostej wybranej do wykonania wykonuje się w kolejności ciąg rozwinięć:

- rozwinięcia nawiasów wąsatych, np. file{1,2,3}, file{1..10},
- rozwinięcia tyldy, np. ~/Downloads/,
 rozwinięcia zmiennych, np. \$HOME,
 podstawienia instrukcji, np. \$(cat file.txt),
 podstawienia procesów, np. <(pdftops file.pdf -),
 rozwinięcia arytmetyczne, np. \$((N+1)),</pre>
- (powtórny) podział słów,
- rozwinięcia nazw plików (globy), np. file?-*.txt.

Rozwinięcia są wykonywane od lewej do prawej.

Rozwinięcia tylko w jednej instrukcji prostej

• Podstawienia są wykonywane tylko w bieżąco wykonywanej instrukcji prostej:

```
$ cd /usr/share; ((cd ..; echo $PWD)); echo $PWD
/usr
/usr/share
```

Podobnie, w ciągach instrukcji zagnieżdżonych wewnątrz instrukcji prostej, tj. w konstrukcjach \$(...) i <(...) oraz w wyrażeniach arytmetycznych, tj. w konstrukcji \$((...)), podstawienia są wykonywane dopiero podczas wykonywania każdej z tych instrukcji osobno:</p>
\$ cd /usr/share; echo "\$PWD \$(cd ..; echo \$PWD)" /usr/share /usr
\$ N=0; echo \$((N++, N))

Powtórny podział słów i jego wyłączanie

 Powtórny podział słów jest niezbędny, gdyż inne podstawienia (z wyjątkiem rozwinięć globów) wstawiają pojedyncze tokeny:

```
/etc/ /usr/ /var/
/bin/ls: cannot access /usr /var /etc: No such file or directory
```

- Podstawowym zadaniem cudzysłowów "..." jest wyłączenie powtórnego podziału na słowa.
- Globy wstawiają wiele tokenów (po jednym dla każdej nazwy pliku, nawet jeśli zawiera spacje) i jako jedyne są rozwijane po powtórnym podziale na słowa. Dzięki temu nazwy plików zawierające spacje nie rozpadną się.

```
$ touch 'a b'; ls a*
a b
$ eval ls a*
/bin/ls: cannot access a: No such file or directory
/bin/ls: cannot access b: No such file or directory
```

\$ DIRS="/usr /var /etc": ls -d \$DIRS: ls -d "\$DIRS"

Wygenerowanie ciągu słów według wzoru:

```
$ echo Klaud{ia,io,yna}
Klaudia Klaudio Klaudyna
Polecenie
$ mkdir -p /usr/local/share/texmf/{fonts/{{truetype,tfm}/myfont,{map,enc}/pdftex},tex/latex/myfont}
utworzy katalogi (co ciekawe, w podanej niżej kolejności):
/usr/local/share/texmf/fonts/enc/pdftex/
/usr/local/share/texmf/fonts/map/pdftex/
/usr/local/share/texmf/fonts/tfm/mvfont/
/usr/local/share/texmf/fonts/truetype/myfont/
/usr/local/share/texmf/tex/latex/myfont/
```

```
$ echo {5..12}
5 6 7 8 9 10 11 12
$ echo {8..1..2}
8 6 4 2
```

Można zagnieżdżać w wyliczeniowych nawiasach wąsatych:

```
$ echo {{5..12},{14..18}}
5 6 7 8 9 10 11 12 14 15 16 17 18
```

Przydatne rozszerzenie (zera wiodące):

```
$ echo {01..15}
01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 11 12 13 14 15
```

Rozwinięcia nazwiasów wąsatych są wykonywane *przed* główną grupą rozwinięć (podstawieniami zmiennych itp.):

```
$ X1=a; X2=b; X3=c; echo $X{1..3}
a b c
```

Formy:

- ~ \$HOME użytkownika, np. ~/.bashrc → /home/user/.bashrc
- ullet ~otheruser \$HOME użytkownika otheruser, np. ~jan/.bashrc ightarrow /home/jan/.bashrc
- ~+ \$PWD
- ~- \$OLDPWD, np.

```
$ cd /tmp; touch a; cd ~; echo $OLDPWD $PWD; ls ~-/a
/tmp /home/user
/tmp/a
```

• ~N, ~+N, ~-N — zob. polecenie wbudowane dirs.